

Een map vol intentie, maar geen bewijs – waarom het uploadmoment telt

ECLI:NL:RBDHA:2025:19279



De casus: Ecolog vs. COA

In oktober 2025 oordeelde de voorzieningenrechter van de rechtbank Den Haag in een kort geding tussen Ecolog Deutschland GmbH en het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers (COA). De inzet: een uitsluiting van Ecolog bij een Europese aanbesteding voor cateringdiensten ter waarde van €140 miljoen. Ecolog stelde dat zij ten onrechte was uitgesloten omdat zij wél had voldaan aan de geschiktheidseisen, maar dat het COA haar inschrijving onterecht als ongeldig had bestempeld wegens het ontbreken van een cruciale bijlage: Bijlage E, het standaardformulier voor referentieopdrachten.

Wat volgde was een juridische botsing tussen intentie en bewijs, tussen interne werkwijze en externe controle, en tussen het zorgvuldigheidsbeginsel en het aanbestedingsrechtelijke gelijkheidsbeginsel.

Wat was er aan de hand?

Ecolog had op 26 mei 2025 haar inschrijving via TenderNed ingediend. Volgens haar eigen team – bestaande uit interne en externe adviseurs – was alles geüpload: de documenten stonden klaar in een map, het zes-ogenprincipe was toegepast, en de checklist was zorgvuldig afgevinkt. Toch bleek bij opening van de digitale kluis dat Bijlage E ontbrak. Zowel in de TenderNed-omgeving van het COA als in die van Ecolog zelf was de bijlage niet zichtbaar.

Screenshots van het uploadproces waren niet gemaakt. Ecolog kon dus niet aantonen dat de bijlage daadwerkelijk was geüpload.

Het COA wees de inschrijving af en wees de opdracht voorlopig toe aan Umami Catering. Ecolog vocht dit aan en vorderde dat haar inschrijving alsnog zou worden beoordeeld – of dat zij de ontbrekende bijlage alsnog mocht indienen.

De juridische kern: geen ruimte voor herstel

De rechter oordeelde dat Ecolog terecht was uitgesloten. De inschrijving was incompleet en het risico van ontbrekende documenten lag bij de inschrijver. De verklaringen van betrokken medewerkers en de screenshot van de map met documenten waren onvoldoende om aan te tonen dat Bijlage E daadwerkelijk was geüpload. En belangrijker nog: het alsnog indienen van de bijlage ná de inschrijftermijn zou neerkomen op een nieuwe inschrijving – en dat is in strijd met het gelijkheidsbeginsel.

De rechter verwees expliciet naar het Manovaa-arrest van het Hof van Justitie van de EU (C-336/12), dat stelt dat herstel ná de inschrijftermijn slechts mogelijk is bij een kennelijke fout of eenvoudige precisering. Niet bij het ontbreken van een document dat op straffe van uitsluiting vereist is. Bijlage E viel daaronder. Herstel was dus uitgesloten.

Juridische wenk: “Intentie is niet genoeg – bewijs telt bij aanbestedingen”

Praktijktip: Documenteer het uploadmoment

Deze uitspraak onderstreept een cruciale les voor elke inschrijver: het uploadmoment is het bewijsbare moment. Niet de intentie, niet de interne werkwijze, niet de map op je computer – maar wat er daadwerkelijk in de digitale kluis terechtkomt. En daarvan moet je bewijs hebben.

Maak daarom altijd:

- ✓ Screenshots van de geüploade documenten in TenderNed, inclusief bestandsnamen en tijdstempel.
- ✓ Een visuele bevestiging van de volledige checklist ná upload, vóór verzending.
- ✓ Een logboek of notitie van wie wat heeft geüpload en gecontroleerd.

Zonder deze bewijslast sta je bij een geschil met lege handen. De rechter kijkt niet naar wat je van plan was, maar naar wat je kunt aantonen.

Uitleg van het Manova-arrest

Het Manova-arrest (HvJ EU, 10 oktober 2013, C-336/12) vormt een hoeksteen in het Europese aanbestedingsrecht. Het Hof oordeelde dat een aanbestedende dienst een inschrijver in beginsel niet mag toestaan om na de inschrijvingstermijn ontbrekende documenten alsnog aan te leveren, indien die documenten op straffe van uitsluiting vereist zijn.

Herstel is alleen toegestaan als:

1. Het gaat om een kennelijk materiële fout (bijvoorbeeld een tikfout in een datum).
2. Of om een eenvoudige precisering die geen nieuwe inschrijving oplevert.

Het Hof benadrukt dat het gelijkheidsbeginsel en het transparantiebeginsel zwaarder wegen dan het belang van individuele inschrijvers. Een uitzondering mag niet leiden tot een bevoordeling of een wijziging van de inschrijving.

In de zaak Ecolog vs. COA was er geen sprake van een foutje of precisering, maar van een ontbrekend document dat essentieel was voor de beoordeling. Herstel was dus uitgesloten.

Reflectie: de menselijke factor in digitale aanbestedingen

Wat deze zaak ook blootlegt, is de kwetsbaarheid van digitale processen. Ecolog werkte met zorg, met meerdere controlemechanismen, en met een team van professionals. Toch ging het mis. Niet door onwil, maar door een ontbrekend bewijsstuk. In een digitale omgeving is het menselijke geheugen niet genoeg – je hebt digitale sporen nodig.

Voor inschrijvers betekent dit: bouw je proces zo dat het niet alleen klopt, maar ook controleerbaar is. Want in het aanbestedingsrecht geldt: wie geen bewijs heeft, heeft geen gelijk.

BDS Advocatuur
info@bdsadvocatuur.nl
Stadsplateau 27
3521 AZ Utrecht



B/DS™